

Grund, og i hvilken Grad Grunden er gynnende, vil fremgaa f. Eks. af nærværende Lovforslag. Det er jo ikke alene saaledes, at ikke alle Regeringsakter skrives med samme Retskrivning, thartimod, det er endog saaledes, at hver Minister ikke altid bruger samme Retskrivning. Den ærede Indenrigsminister f. Eks., af hvem dette Lovforslag er fremjat — for blot at fremsøre dette — bruger en Retskrivning i et Lovforslag og en anden Retskrivning i et andet Lovforslag, ja han bruger endog i det samme Lovforslag — f. Eks. i det Lovforslag, han har fremsjat i Landstinget om Sagten — en Retskrivning i selve Lovforslaget og en anden i de Forslaget vedføjede Bemærkninger. Man maa ganske vist ikke stille sine Fordringer ret højt i Retning af Konsekvens, men jeg kunde dog tænke mig, at man i det samme Lovforslag havde fulgt den samme Retskrivning. Det er imidlertid ikke Tilfældet. Hvis De ville se paa det Lovforslag, som der her er Tale om, Tillæg A., Sp. 1747—48, ville De finde, at der staar: „den er optaget“, hvilket for Resten er sprogrigtigt, og gaa De saa til Sp. 1749—50, ville De se, at der staar: „den er optagen“, hvilket er rigtigt. I de forfættelige Paragraffer bruges der altsaa forfættelig Ortografi. Men ikke en Gang i den samme Paragraf er der brugt den samme Ortografi. Hvis De vilde se Sp. 1747, ville De se, at der i Begyndelsen af Bemærkningerne til § 9 staar Ordet „preussisk“ stavet p-r-e-u-s-s-i-s-k, og at der lidt nedefor paa samme Side samme Stykke staar „preussisk“ stavet p-r-o-j-s-s-i-s-k. Man tror nu, at man er kommen til den yderste Overlighed af Inkonssekvens, men det er man ikke. Sp. 1749 ville De finde Ordet „bekendtgøre“ stavet „bekjendtgøre“, hvor altsaa i den første Del den gamle Ortografi er brugt og i den sidste Del af Ordet den nye. Længere end til i et Ord at anvende to Slags Retskrivningsmaader kan man vel ikke komme. Det er jo imidlertid ikke blot den ærede Minister, som saaledes bruger en temmelig behynderlig og inkonsekvent Retskrivningsmetode. Jeg skal ikke komme ind paa, hvilken Retskrivningsmetode man burde anvende. Min Mening er for øvrigt, at man ikke burde have forladt den overleverede fælles dansk-norske Retskrivning, som var Grundlag for 4 Millioner Menneskers Retskrivning. Jeg vil kun tale om det inkonsekvente i de anvendte Metoder. Det undrer mig, at man har kunnet vende op og ned paa vort Sprog paa den Maade, som man har gjort det, og at en æret tidligere Kultusminister har kunnet gøre det administrativt, uden at der i denne Sal er blevet

indvendt noget væsenligt derimod. Ogsaa det Sprog, som Tinget bruger, forekommer mig at være meget inkonsekvent. Vi vide ikke, om det Sted, hvor vi samles, hedder „København“ eller „Kjøbenhavn“, altsaa uden eller med „j“, og vi vide ikke, om den Forsamling, hvoraf vi ere Medlemmer, hedder „Folkething“ med „h“ eller „Folketing“ uden „h“. Enhver af os har jo modtaget en Seddel paa to Linier, hvorved vi ere sammenkaldte til at møde den 3die Oktober i København med „j“. Paa Sedlen er Folketinget stavet uden „h“ og den 3. Oktober staves „3die“. Men denne Maade at skrive „3die“ paa er optaget efter det simple københavnske Gadesprog. Saa snart man kommer uden for Boldene, eller maaste man nu skal sige: uden for den stormfri Kampenceinte, vil man ikke alene ikke skrive saaledes, men man siger ogsaa „tredie“. Det er altsaa en københavnsk Vending, her er brugt, og det forekommer mig, at dette Ting, som skulde repræsentere hele Landet, skulde gøre Indvendinger imod, at det simple københavnske Sprog bliver ophøjet til Skriftsprog. Det er nu imidlertid ikke alene Ortografien, som jeg har Anker imod, det er ogsaa forfættelige andre Ting ved Lovforslagets Form. Enhver Lov bør jo fremtræde i den klareste, tydeligste og letfatteligste Form, og særlig en Lov som denne, der er beregnet paa at kunne forstaaes og udføres af Sogneraadsmedlemmer. Men vi jævne Sogneraadsmedlemmer — jeg er ogsaa Sogneraadsmlem — have meget ondt ved at forstaa forfættelige Ting i Lovforslaget. Jeg skal anføre, at der f. Eks. er Tale om „Skatteaaret“, om „Regnskabsaaret“ og om „Kalenderaaret“. Nu forholder det sig saaledes, at Regnskabsaaret og Skatteaaret for Københavns Vedkommende regnes fra 1ste April og for Landets og Købstædernes Vedkommende fra 1ste Januar. Der er i dette Lovforslag ikke gjort Forandring deri. Der var som omtalt af det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgtreds (Bojsen) i det Lovforslag, det ærede Medlem forelagde i forrige Samling, foreslaaet, at alle Kommuner skulle regne Skatte- og Regnskabsaaret fra 1ste April. Dette er imidlertid ikke fulgt heri, og det, jeg nu vil anføre, anfører jeg ikke for at sige, at Lovforslagets Affattelse er urigtig, men jeg siger kun, at det er fremstillet saaledes, at man har ondt ved at forstaa det: Man læser Lovforslaget igennem, og der staar f. Eks. i § 2: „i det Skatteaaret forudgaaende Kalenderaaret“; i § 7: „i det sidste Regnskabsaar eller Kalenderaar“; i § 9: „det sidste Regnskabsaar eller Kalenderaar“;